

Најаве редитеља и драматурга Синише Ковачевића да ће вратити награду Златни беоцуг, коју је пре десетак година добио од Културно- просветне заједнице Београда, јер не жели да буде у друштву овогодишњег добитника посебне плакете „за трајни допринос култури града“, Горана Весића, испровоцирало је заменика градоначелника.

Он је на свом Фејсбук профилу написао јавни одговор, у коме каже да би Ковачевић награду могао да врати због представе Свети Сава, коју оцењује као „скарадно ругање Србима, нашем идентитету и цркви“.

„Не замерам Ковачевићу што стално жели да буде власт. То је за њега разумљиво. Он је познат као човек који више од сваке уметности воли новац. Има пуно некретнина, високе расходе, требало је одржати такав стил живота, а то не можете ако немате привилегије јер је Ковачевић нерадник неспособан да заради поштено један динар. Замерам му нешто друго, а то је ругање Србима, нашем идентитету и нашој цркви, истовремено

глуматајући великог патриоту. Синиша Ковачевић је написао најскараднију драму против утемељивача српске цркве и државности – против Светог Саве. Ковачевићева драма је толико скандалозна да је почетком '90. изазвала реакцију Светог Архиепископског Синода СПЦ на чијем челу је тада био свети патријарх Павле. Студенти Богословског факултета су направили протесте против извођења ове драме, тако да је на крају она скинута са репертоара. У драми коју је Ковачевић написао, Свети Сава је представљен као вашљиви сексуални манијак, настран и перверзан до крајњих граница, а на исти начин су представљени и остали Немањићи“, написао је Весић.

Како је додао, „ниједно историјско писано сведочанство не наводи овакве особине код Светог Саве, него напротив у више историјских извора се тврди да је младић Растко пре монашења био побожна и високоморална личност“.

„Наравно, нико не може уметницима забранити да пишу своје маштарије и фикције и да изокрену истину о некој историјској личности. Проблем је међутим где је граница између уметничке слободе и вређања верских осећања већинског становништва Србије и свих Срба у целом свету, али и не само Срба, већ и свих православних народа који поштују Светог Саву као светитеља. Ковачевић деценијама уназад жели да ову бљувотину, овај свој лични и доживотни пех, гурне под тепих. Ковачевић није ни покушао да се оправда или покаже кајање, јер он заправо и не мисли да је погрешио, него своју грешку види у томе што то није урадио на лукавији начин, тако да не постане предмет народног презира. Уместо покајања он наставља издају Светог Саве, покушавајући попут свих другосрбијанаца да докаже како је заправо народ тај који није разумео његову „величанствену“ уметност“, додао је Весић.

Заменик градоначелника се није у увредама зауставио само на Ковачевићу, наводећи да је његова улога 90-их „била истоветна улози коју данас имају разни пајаци попут Зорана Кесића и Ивана Ивановића, који за туђе интересе, стидећи се своје националне припадности, мисле и говоре најгоре гадости о српском народу увијене у обланде сатире и „уметности“.

„Он је као и Дубравка Стојановић, Душан Теодоровић, Опрелетованија (Оља) Бећковић, умишљени елириста, који треба да просвети, како они кажу, прости српски народ, тако што ће га раскоренити и окренути против сопствене суштине и идентитета“, закључује Весић.

Он у писму, на исти начин говори и о Ковачевићевом политичком активизму у СПО-у, Народне странке „Правда“, Демократске странке Србије, затим Српског отаџбинског фронта и Народне странке.

Подсетимо, након што је на свечаној додели награде Златни беоцуг КПЗ, плакета за трајни допринос култури уручена Горану Весићу, међу бурним реакцијама јавности, нашао се и Твитер пост Синише Ковачевића, некадашњег добитника Беоцуга.

„Добио и ја пре десетак година награду за трајни допринос култури. Ђорђе Марјановић и ја. Пуно срце. Сад морам да је вратим. Слаба сам ја карика да стојим уз Весару. Пући ћу. Мало мало, па се нечег одричем. Полако браћо напредна, немам ја још много тога за враћање“, написао је тада Ковачевић.

Синиша Ковачевић није одговорио на позиве Данаса.

Бастаћ: Весић има лични интерес за све

„Иза свега што чини и предлаже заменик градоначелника Горан Весић стоји лични и партијски интерес, а врло често и поруке мржње и националне нетрпељивости. Тако се

иза најаве да ће променом урбанистичког плана стара електрана на Дорћолу „Снага и светлост“ бити преуређена у музеј Николе Тесле, крије, пре свега, подилажење интересима скарадног, противзаконито и новцем сумњивог порекла изграђеног Београда на води“, наводи бивши председник општине Стари Град Марко Бастаћ. Он додаје да логику да Београд на води мора да има и „музеј на води“ Горан Весић правда тиме да ће се премештањем музеја у већи објекат број посетилаца удесетостручити, не знајући да посетиоце музеја не привлаче квадрати, него садржај. Д. Д.

(Данас)